

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120391820
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120391820.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, ul. Mýtna č. 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom A. - V. B. V., ul. V. č. XX, proti žalovanému: W. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., ul. F. č. XX/XX, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Žilina, ul. Pavla Mudroňa č. 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie sumy 7.015,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6Csp/65/2020-98 zo dňa 11. mája 2021, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku I. zostáva **n e d o t k n u t ý**.

Vo výrokoch II. a III. rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 6Csp/65/2020-98 zo dňa 11.05.2021 konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 67,16 eur (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Zároveň rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 98,36 % (výrok III.).

2. Na základe návrhu žalobcu doručeného Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 02.10.2020 bol vydaný dňa 20.10.2020 v upomínacom konaní podľa zák. č. 307/2016 Z. z. platobný rozkaz sp. zn. 16ÚP1879/2020, ktorým uložil žalovanému, aby v lehote do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi istinu 7.015,89 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.040,81 eur od 27.12.2017 do 09.06.2020, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.028,35 eur od 10.06.2020 do 14.07.2020, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.015,89 eur od 15.07.2020 do zaplatenia a nahradil žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní trovy konania vo výške 1.102,65 eur alebo aby v tej iste lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. Žalovaný v odpore namietal, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“), čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z.). Uplatnený nárok považoval za premlčaný. Okrem toho žalobca v konaní nijako nepreukázal, že mu doručil písomnú výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „zákona o bankách“). Nepreukázal tak logicky ani lehotu 90 dní, a preto neboli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu. Žalobca vo vyjadrení k

odporu považoval tento v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Žalovaný v replike zotrval na doterajších vyjadreniach.

3. Žalobca súdu oznámil, že žalovaný počas súdneho konania zaplatil časť svojho dlhu. Z toho dôvodu zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 67,16 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť. Nakoľko k vyššie uvedenému čiastočnému späťvzatiu došlo pred začatím prvého pojednávania, keď v spore predbežné prejednanie sporu nariadené nebolo a nejde o spor uvedený v § 146 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ súd konanie v späťvzatej časti zastavil bez toho, aby zisťoval prípadný nesúhlas/súhlas žalovaného s týmto späťvzatím. Na toto rozhodnutie aplikoval ust. § 145 ods. 2 C. s. p.

4. Na základe ustáleného skutkového stavu sa súd s ohľadom na obranu žalovaného ako prvou otázkou v spore zaoberal otázkou existencie aktívnej legitímácie žalobcu. Bol názoru, že vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému s M., a.s. na žalobcu je zmluva o postúpení pohľadávok neplatný právny úkon. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník (zák. č. 40/1964 Zb., ďalej len „Občiansky zákonník“) v ust. § 524 a nasl. V prejednávanej veci postupom bola banka, a preto súd pri svojom rozhodovaní musel zohľadniť i špeciálnu úpravu postúpenia pohľadávky obsiahnutú v zákone o bankách, konkrétne v ust. § 92 ods. 8. V tomto ustanovení zákon o bankách ako špeciálny právny predpis upravoval osobitný postup pri postúpení pohľadávky inej osobe vrátane osoby, ktorá nie je bankou. Zákonnými podmienkami pre takéto postúpenie boli: 1/ existencia splatnej pohľadávky, 2/ písomná výzva banky dlžníkovi a 3/ dlžníkove omeškanie so splnením dlhu trvajúce nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Tieto skutočnosti ako zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu výslovne vymedzil Najvyšší súd SR (ďalej len „NS SR“) v uznesení sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018 s tým, že ide o predpoklady kumulatívne. V danom prípade právny predchodca žalobcu nesplnil pred postúpením pohľadávky jednu zo zákonom vyžadovaných podmienok, a keďže ide o podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne, tak nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky v súlade so zákonom a teda platne (§ 39 Občianskeho zákonníka). V danom prípade bola v čase postúpenia pohľadávka voči žalovanému splatná a s jej zaplatením bol nepochybne v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní. Žalobca však netvrdil a ani nepreukázal, že by M., a.s., písomne vyhotovila a následne zaslala, resp. inak dala do dispozície žalovaného (iba v takomto prípade by výzva plnila svoj účel), výzvu podľa prvej vety ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca preukázal, že M., a.s. poslala v r. 2017 žalovanému dva listy. Jednak (v poradí tretiu) upomienku ohľadne omeškania sa s platením splátok úveru, ktorá súčasne žalovaného upozorňovala na možnosť žiadať predčasné splatenie úveru a jednak oznámenie o predčasnom splatení úveru. Upozornenie na zosplatenie a oznámenie o zosplatení však nemožno považovať za písomnú výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko ide o úkony vykonané z dôvodu zákonnej úpravy vyplývajúcej z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Po oznámení o zosplatení úveru v októbri 2017 a následného uplynutia 90 dní omeškania však banka podľa výsledkov dokazovania nevyhotovila a nedala do dispozície žalovaného žiadnu výzvu, a to až do 02.03.2020, kedy však už žalovanému oznámila postúpenie pohľadávky na žalobcu. Keďže súd dospel k záveru, že žalovaná pohľadávka bola na žalobcu postúpená v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka neplatne, žalobu z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu zamietol.

5. Súčasne mal súd za to, že je tu aj ďalší dôvod na zamietnutie žaloby, a to premlčanie nároku, ktorý namietal žalovaný vo vyjadrení k žalobe. Pri posudzovaní vychádzal z ust. § 101 a § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka podľa ktorého v prípadoch, kedy dlžník stratí tzv. výhodu splátok, ako tomu bolo aj v predmetnom spore, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. V prejednávanej veci došlo k účinnosti zosplatenia dorúčením listu M., a.s. zo dňa 07.12.2017 žalovanému, teda dňa 19.12.2017. Premlčacia doba začala vo vzťahu k tomuto nároku plynúť nie od 20.12.2017, ale už odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, s ktorou bol v čase upozornenia (upomienka zo dňa 31.10.2017) v omeškaní. Dňa 31.10.2017 bol žalovaný nepochybne v omeškaní so zaplatením splátky splatnej 20.08.2017, 20.09.2017 a 20.10.2017. V čase zosplatenia bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace len s jedinou splátkou, a to splátkou splatnou dňa 20.08.2017. V danom prípade tak premlčacia doba začala plynúť dňom 21.08.2017, pričom žalobca pohľadávku voči

žalovanému uplatnil na súde až dňa 02.10.2020, teda po uplynutí premičacej doby, ku ktorému došlo dňa 21.08.2020.

6. Vzhľadom na uvádzané dôvody pre zamietnutie celej žaloby sa súd ďalšími skutočnosťami, ktoré strany uvádzali vo svojich podaniach, týkajúcimi sa výšky žalovanej pohľadávky, už nezaoberal, pretože by to bolo nadbytočné.

7. S ohľadom na takýto výsledok sporu priznal právo na náhradu trov konania žalovanému, ktorý mal v spore prevažný úspech. Za jeho neúspech totiž možno považovať len tú časť sporu, ohľadne ktorej bolo konanie zastavené, pretože zastavenie konania v tejto časti zavinil žalovaný, keď vykonal úhrady v celkovej sume 67,16 eur až po podaní žaloby. V percentuálnom vyjadrení tento „neúspech“ predstavuje 0,82 % a úspech 99,18 %. Žalovanému tak vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu s jeho úspechom a „neúspechom“ teda v rozsahu tzv. čistého úspechu, ktorý predstavuje 98,36 %. Na toto rozhodnutie súd aplikoval ust. § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

8. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol, aby odvolací súd na základe ust. § 388 C. s. p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť mu sumu 6.948,73 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 7.040,81 eur od 27.12.2017 do 09.06.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 7.028,35 eur od 10.06.2020 do 14.07.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 7.015,89 eur od 15.07.2020 do 10.09.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 6.990,97 eur od 11.09.2020 do 28.10.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 6.962,13 eur od 29.10.2020 do 28.12.2020, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 6.959,68 eur od 29.12.2020 do 26.01.2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 6.959,38 eur od 27.01.2021 do 24.02.2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 6.958,80 eur od 25.02.2021 do 23.03.2021, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 6.948,73 eur od 24.03.2021 do zaplattenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a prizná mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie vec na základe vykonaného dokazovania nesprávne právne posúdil.

9. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na jeho strane žalobca uviedol, že jeho aktívnu legitímáciu v spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané na adresu uvedenú žalovaným v zmluve o úvere doporučené, pod číslom zásielky RE872284825SK, čo preukázal predloženým podacím lístkom. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom riadne hmotnoprávne preukázal jeho aktívnu legitímáciu v spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podoporne odkázal na rozsudok NS SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003. Zároveň za účelom jeho aktívnej legitímácie predložil aj zmluvu o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Nakoľko predmetom žaloby je zaplattenie bankovej pohľadávky za účelom preukázania jeho aktívnej legitímácie súdu predložil aj výzvu jeho právneho predchodcu, banky, zo dňa 07.12.2017 spolu s doručenkou, ktorou preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti jeho právny predchodca vyzval žalovaného na zaplattenie omeškaných splátok, a to výzvou označenou ako „Tretia upomienka“, pričom s touto výzvou súdu predložil aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanému na adresu ním uvedenú, a to pod číslom zásielky RE364560275SK dňa 31.10.2017, čo vyplýva priamo z podacieho hárku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. Ďalej žalobca uviedol, že názor prezentovaný súdom, že nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách nemá oporu v zákone, je nesprávny. Podľa neho z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že lehota troch mesiacov od uplynutia omeškanej splátky sa týka veriteľovej možnosti zosplatiť dlh a nie možnosti upozorniť dlžníka na možnosť zosplattenia a vyzvať ho na úhradu omeškaných splátok. V predmetnom ustanovení nie sú kladené žiadne dodatočné podmienky pre výzvu predchádzajúcu zosplatteniu, nie je teda zrejmé na základe čoho mal súd za to, že takáto výzva musí byť doručená až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splátky. Jeho právny predchodca preukázateľne postupoval v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď k zosplatteniu pristúpil po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplattením omeškanej splátky a zároveň preukázal upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplattenie tohto práva. Je teda zrejmé, že on preukázal splnenie oboch vyššie uvedených

podmienok. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplataenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitímácia v tomto spore. Pre úplnosť žalobca k ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách dodal, že zákon v tejto časti nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Účelom dotknutého ustanovenia zákona je prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť bankovú pohľadávku, čo nepochybne vyplýva zo systematického začlenenia dotknutého ustanovenia zákona, ako aj dôvodovej správy k ustanoveniu § 92 vládneho návrhu zákona o bankách. Zákon o bankách ani dôvodová správa k nemu neobsahujú žiadne ustanovenia o tom, že by podmienky uvedené v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách podmieňovali platnosť postúpenia bankovej pohľadávky. Podporne k správnosti jeho názoru odkázal žalobca na právne závery vyjadrené v uznesení Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Odo/1613/2005 zo dňa 29.04.2008, rozsudku Súdneho dvora EÚ z 22. novembra 2012 vo veci C119/12, Josef Probst proti mr.nexnet GmbH.ECLI:EU.2012:748, nález Ústavného súdu SR z 3. júla 2008 sp. zn. I. ÚS 242/07. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu ČR sp. zn. II.ÚS 87/04 nemá v súkromnoprávnej sfére každý rozpor so zákonom automaticky za následok neplatnosť právneho úkonu. Takýto záver sa musí opierať o rozumný výklad dotknutého ustanovenia, nestačí len formálny gramatický výklad. Dôležitý je predovšetkým teologický výklad a účel zákonného príkazu, resp. zákazu. Pokiaľ zákonodarca zaradil ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách do časti Ochrana klientov a bankové tajomstvo, z hľadiska systematického a teologického výkladu nemožno dospieť k záveru, že cieľom zákonodarcu bolo upraviť náležitosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky, prípadne jeho platnosť, teda pôsobiť ako norma lex specialis k ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podporne odkázal na právny záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/11/2015 z 25.08.2016.

10. V ďalšej časti odvolania považoval žalobca za nesprávne aj posúdenie jeho nároku ako premlčaného, keď začiatok plynutia premlčacej lehoty určil odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, s ktorou bol v čase upozornenia žalovaný v omeškaní. Vzhľadom na uvedené mal za to, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil. V odôvodnení rozsudku súd okrem iného uvádza, že „V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka), v danom prípade splátky splatne 04.01.2017, nakoľko z prehľadu splácania vyplynulo, že prvou omeškanou splátkou je splátka splatná dňa 04.01.2017. Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé 7 18Csp32/2020 tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatniť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).“. Žalobca mal za to, že takéto právne posúdenie je nesprávne, keďže ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka priamo odkazuje na ust. § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa žiadať zaplataenie celej pohľadávky pre nezaplataenie niektorej zo splátok dlžníkom riadne a včas, pričom toto právo môže veriteľ použiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, taká splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Podľa žalobcu ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neupravuje začiatok premlčacej doby. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplataenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, avšak až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplataenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz v spojení s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, považoval žalobca za nutné poznamenať, že ak sa žalovaná dostala (správne žalovaný dostal - poznámka odvolacieho súdu) do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.08.2017, na ktorej zaplataenie pod hrozbou zosplatnenia bola žalovaná vyzvaná (správne bol žalovaný vyzvaný - poznámka odvolacieho súdu) v predžalobnej upomienke jeho predchodcu, tento jeho právny predchodca ani nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ (prvýkrát) teda aj súdne uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 20.11.2017, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplataenie

pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba troch rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t.j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Bez ohľadu na spotrebiteľský charakter sporu nie je možné použiť ani výkladové pravidlo v prospech spotrebiteľa, nakoľko sa nejedná o výklad zmluvného ustanovenia, ale ustanovenie zákonné, ktoré platí rovnako pre obe strany sporu. Podporne žalobca odkázal na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co 153/2019-126 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím troch mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu (podporne rozsudok Okresného súdu Košice 2 č. k. 24Csp/36/2020-138, ods. 17.). Premlčacia doba zosplateného dlhu tak začala plynúť od 21.11.2017, žaloba bola podaná na súd 02.09.2020 a ním uplatnený nárok v upravenom rozsahu premlčaný nie je.

11. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 20.07.2021 navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. a priznal mu právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. NS SR, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Co/26/2017 z 28.03.2018, v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 a uznesení z 20.11.2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018 okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie NS SR zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4Obo/210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú aj vyššie uvedené rozhodnutia NS SR. Podľa názoru žalovaného za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019. Žalobca preto nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto tento nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex off. Žalovaný následne citoval ust. § 54a, § 103, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uviedol, že rešpektujúc ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka žalobca listom zo dňa 06.12.2017 (správne 07.12.2017 - poznámka odvolacieho súdu) označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 21.08.2017 (splátka, s ktorou bol pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace), a preto s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť dňa 21.08.2017 a uplynula dňa 21.08.2020. Keďže žalobný návrh bol doručený na súd až dňa 02.10.2020, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. List zo dňa 02.11.2017 označený ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorou žalobca ho upozorňuje, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 21.08.2017 viac ako 3 mesiace. Podľa žalovaného ust. § 103 Občianskeho zákonníka je kogentné, čo znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba potom plynie od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. Za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby bolo potrebné aplikovať ust. § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, tak začne plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje lex specialis voči § 101 Občianskeho zákonníka, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatným, (teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky), ani od okamihu využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplateniu došlo. Ustanovenie § 103 neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohol tak urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a v súvislosti s uvedeným, by začala aj

premlčacia doba plynúť až tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky). Naopak § 103 Občianskeho zákonníka stanovuje, že sa pre splnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (teda nie od splatnosti celého dlhu). Z výpisu z úverového účtu, ktorá skutočnosť ani nebola sporná, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 21.08.2017 (teda splátkou, s ktorou bola pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti žalovaným v omeškaní viac ako tri mesiace), a preto s poukazom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť 21.08.2017 a uplynula dňa 21.08.2020. Z dôvodu, že žalovaný návrh bol doručený na súd dňa 02.10.2020 bol tak žalobcom uplatnený nárok premlčaný. Uvedený právny názor podľa žalovaného potvrdzujú okrem vyššie uvedených skutočností aj označené súdneho rozhodnutia (uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 29.01.2019 sp. zn. 11Co/13/2019, rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.08.2018 sp. zn. 6Co/44/2018, rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 19.10.2020 sp. zn. 23CoCsp/24/2020, rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 09.01.2020 sp. zn. 9Co/214/2019).

12. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 13.08.2021 mal za to, že tvrdenia žalovaného sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Nárok považoval za dôvodný a preukázaný. Podporne odkázal na jeho podrobnú argumentáciu v podanom odvolaní.

13. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 03.09.2021 uviedol, že pohľadávka žalobcu je jednoznačne premlčaná s poukazom na ust. § 103 posledná veta Občianskeho zákonníka. Krajský súd Žilina v rozsudku zo dňa 25.05.2021 sp. zn. 11CoCsp/16/2021 vyvrátil právny názor Krajského súdu Košice a zároveň prostriedky procesného útoku žalobcu, v zmysle ktorých pohľadávka nie je premlčaná. Rovnaký právny názor uviedol vo svojom rozsudku aj Krajský súd Banská Bystrica zo dňa 29.07.2021 sp. zn. 11CoCsp 25/2021. Na základe uvedených skutočností žalovaný zotrval na svojom odvolacom návrhu.

14. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. C. s. p.).

15. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 7.015,89 eur v časti o zaplatenie sumy 67,16 eur zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Prvým dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nakoľko žalovaná pohľadávka bola na žalobcu postúpená v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách a teda s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatne. Druhým dôvodom bolo premlčanie nároku, ktoré namietal žalovaný vo vyjadrení k žalobe.

16. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) zaoberal sa pri posudzovaní veci iba jeho tvrdeniami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 ods. 1 C. s. p.).

17. Odvolací súd v súvislosti s odvolaním žalobcu ohľadom nesprávneho právneho posúdenia jeho aktívnej vecnej legitímácie uvádza:

18. Pod pojmom aktívna vecná legitímácia je potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t.j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t.j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania.

19. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej na strane žalobcu alebo pasívnej na strane žalovaného, je podstatnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu tzn. ex offo, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29.06.2010).

V prípade, ak konajúci súd, opomenul vyriešenie otázky existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, protirečí takéto konanie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 266/2014).

20. V predmetnom konaní nebolo sporné, že žalovaný a M., a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155 - právny predchodca žalobcu uzavreli dňa 29.11.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 013885711251116. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebného úveru vo výške a mene úveru 7.530,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok.

21. Žalobca aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval od Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi M., a.s. ako postupcom (ďalej len „postupca“) a odvolateľom ako postupníkom dňa 14.02.2020 (založenej v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1OpP/37/2020) a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.03.2020, ktorou bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená odvolateľovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Uvedené ustanovenie jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke alebo pobočke zahraničnej banky buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Z uvedeného ustanovenia je teda možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek tejto výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Ide o zákonné predpoklady, ktorých splnenie je potrebné pre platné postúpenie pohľadávky a ktoré musia byť splnené kumulatívne, a to v čase postúpenia pohľadávky. S poukazom na gramatický, ale najmä teleologický výklad vyššie citovaného ustanovenia, pre účinné postúpenie pohľadávky sa vyžaduje omeškanie dlžníka v trvaní viac ako 90 dní od momentu doručenia písomnej výzvy.

24. Odvolací súd má z obsahu spisu za preukázané, že postupca z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok písomne vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok úveru, a to listom s názvom „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 31.10.2017 a súčasne ho v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v tejto výzve upozornil, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Hoci v tejto výzve banka neuviedla ako lehotu na splnenie dlhu 15 dní, je nepochybné, že táto podmienka splnená bola, pretože banka upozornila spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (má sa na mysli právo zosplatnenia pohľadávky), k zosplatneniu došlo až dňa 07.12.2017. Z obsahu danej výzvy jednoznačne vyplýva, že dôvodom zosplatnenia celej pohľadávky je pohľadávka postupcu vo výške 489,08 eur pozostávajúca z istiny, úrokov a poplatkov. Súčet istiny a úrokov predstavuje sumu 479, 58 eur, ktorá zodpovedá trom dlžným splátkam, ktorých výška bola dohodnutá v dodatku k úverovej zmluve z 09.02.2017 na 158,03 eur, s dátumom prvej anuitnej splátky/splátky úrokov po zmene na 20.08.2017. V spise sa na č. l. 37 nachádza poštový podací hárok Slovenskej pošty, a.s., z ktorého je

zrejme, že táto upomienka bola žalovanému odoslaná, avšak bez dátumu podania. Vzhľadom na obsah spisu odvolací súd má zato, že táto sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Vyplýva to jednak z odporu podaného proti platobnému rozkazu a taktiež táto skutočnosť nebola namietaná ani v odvolacom konaní. Uplatnenie práva postupcu žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (v danom prípade splátky splatnej dňa 20.08.2017) bolo teda v tomto prípade realizované v súlade so zákonom, po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 20.08.2017 tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 07.12.2017 (doručenou žalovanému dňa 19.12.2017 - č.l. 38 p.v. spisu) vyhlásil žalovanému predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom: 7.844,65 eur. Predčasná splatnosť zostatku úveru bola vyhlásená dňa 07.12.2017. Odvolací súd uvádza, že z uvedenej výzvy nevyplýva iba stanovenie predčasnej splatnosti úveru, ale aj výzva na predčasné splnenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní od jej doručenia. Žalovaný bol danou výzvou upozornený, že v prípade neuhradenia dlžnej pohľadávky pristúpi postupca k jej vymáhaniu využitím dostupných právnych prostriedkov. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy a následne listom s názvom „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 06.03.2020 toto postúpenie žalovanému oznámil. K postúpeniu pohľadávky na odvolateľa došlo ku dňu 02.03.2020. Podľa poštového podacieho hárku Slovenskej pošty, a.s. bolo toto oznámenie o postúpení pohľadávky odoslané žalovanému dňa 09.03.2020 (č.l. 41 spisu).

25. S poukazom na uvedené má odvolací súd za to, že v danom prípade boli dodržané podmienky vyžadované ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. V čase postúpenia pohľadávky bola splnená podmienka, aby bol dlžník napriek písomnej výzve (výzve zo dňa 31.10.2017) banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a nepochybne nešlo o prípad, kedy klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva (vyplývajúca z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách). Pokiaľ potom bola žaloba zamietnutá z dôvodu neexistencie aktívnej vecnej legitímácie pre nedodržanie podmienok postúpenia vyplývajúcich z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, tento dôvod neobstoí.

26. Žalobca v odvolaní mal za to, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil pokiaľ považoval jeho nárok za premlčaný keď začiatok plynutia premlčacej lehoty určil odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, s ktorou bol v čase upozornenia žalovaný v omeškaní.

27. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že žalobca v tejto časti odvolania (viď IV odsek druhý) cituje skutkové zistenia z rozsudku sp. zn. 18Csp/32/2020 nakoľko uvádza, že prvou omeškanou splátkou je splátka splatná dňa 04.01.2017. V danej veci je predmetom preskúmania rozsudok sp. zn. 6Csp/65/2020 a prvou omeškanou splátkou má byť splátka splatná dňa 20.08.2017.

28. Čo sa týka preskúmania rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k premlčaniu uplatňovaného nároku, odvolací súd dospel k záveru, že odvolacia námietka žalobcu nie je dôvodná.

29. Predmetom sporu je nárok žalobcu na zaplatenie dlhu, ktorý mal žalovaný splácať v splátkach, a preto je potrebné aplikovať § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka všeobecne určuje, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok, ak však veriteľ využil svoje právo na základe § 565 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Ak ide o záväzok zo spotrebiteľských zmlúv, v § 53 ods. 9 Občiansky zákonník upresňuje podmienky, za akých môže veriteľ toto právo uplatniť. Uvedené ustanovenie umožňuje zosplatiť dlh až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Jeho účelom je ochrana spotrebiteľa pred dôsledkami okamžitej splatnosti celého dlhu, ku ktorej by podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohlo dôjsť aj pri krátkodobom omeškaní trvajúcim len niekoľko dní.

30. Ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka by sa mali vykladať v tom zmysle, že najbližšou nasledujúcou splátkou je splátka, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka, na základe ktorého mohol veriteľ využiť právo na zosplatenie dlhu. V zmysle uvedeného, v prípade, ak sa veriteľ rozhodne využiť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a medzičasom sa

stali splatnými viaceré splátky, je možné určiť, ktoré omeškanie viedlo veriteľa k tomu, aby si toto právo uplatnil. V tomto kontexte treba potom nazerať aj na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka a premlčanie posúdiť vzhľadom na tú splátku, z dôvodu nesplnenia ktorej došlo k zosplateniu celého dlhu. Od splatnosti tejto splátky začína plynúť premlčacia lehota.

31. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie uvádza, že v čase upozornenia bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace len s jedinou splátkou, a to splátkou splatnou dňa 20.08.2017. Žalovaný sa dostal do omeškania, porušil svoju povinnosť splácať úver od februára 2017. Dňa 09.02.2017 postupca a žalovaný uzavreli Dodatok k zmluve o poskytnutí flexipôžičky reg. č. 013885711251116 z 09.02.2017, predmetom ktorého bola dohoda o odklade anuitných splátok od 20.02.2017 do 20.07.2017 tak, že dátum prvej anuitnej splátky/splátky úrokov po zmene je 20.08.2017. Žalovaný mesačnú splátku splatnú k 20.08.2017 neuhradil. V predmetnej veci žalobca listom zo dňa 31.10.2017 upozornil žalovaného na možnosť zosplatenia dlhu v spojitosti s omeškaním s úhradou splátky splatnej viac ako tri mesiace pred týmto dátumom, teda kvôli splátke splatnej k 20.08.2017. Odvolací súd uvádza, že dlžná suma na ktorej zaplatenie bol žalovaný daným listom vyzvaný, zodpovedá trom splátkam, splatným k 20.08.2017, k 20.09.2017 a k 20.10.2017. Žalobca si uplatnil právo na okamžité splatenie celého úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Predčasnú splatnosť vyhlásil listom zo dňa 07.12.2017, ktorým úver vrátane príslušenstva zosplatnil. Trojročná premlčacia doba uplynula v zmysle ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka dňa 21.08.2020, pričom žaloba bola podaná na súd prvej inštancie dňa 02.10.2020. V dôsledku toho je pohľadávka žalobcu premlčaná a premlčané je aj príslušenstvo, ktoré podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka tvorí úrok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, nakoľko tieto sa premlčujú spolu s istinou.

32. Vzhľadom na uvedené zásadná odvolacia námietka žalobcu o neprimeranosti "posunutia začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich" je v priamom rozpore so zákonom jasne a výslovne (v ust. § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka) definovaným začiatkom plynutia premlčacej doby v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Práve fakt, že v dôsledku právneho úkonu veriteľa sa stáva zročným celý nesplatený dlh (teda aj splátky, ktoré v zmysle pôvodných zmluvných dojednaní by boli splatné doslova až o niekoľko rokov) dostatočne kompenzuje relatívne prísnejšie stanovenie počiatku plynutia premlčacej doby. Neopodstatneným je napokon poukaz odvolateľa na ust. § 101 Občianskeho zákonníka viažuce začiatok plynutia premlčacej doby na okamih, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz. Už z náveta predmetného ustanovenia je zrejmé, že ide o všeobecnú úpravu, zatiaľ čo v okolnostiach súdnej veci je predmetom posúdenia/premlčania plnenie v splátkach, regulované (prednostne) špeciálnou úpravou - ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka.

33. Odvolací súd na záver konštatuje, že aj keď sa nestotožnil s vyjadrením súdu prvej inštancie čo do nedostatku aktívnej vecnej legitímácie odvolateľa, táto skutočnosť nemala vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia vo vzťahu k premlčaniu uplatnenej pohľadávky, s ktorou sa odvolací súd stotožnil.

34. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku II. a súvisiacom výroku III. o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil. Vo výroku I. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

35. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, preto má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti) .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).